

Miercuri, 26 August, 2026

Sf. Mc. Adrian și Natalia, soția sa

2 Corinteni 9

¹² pentru că slujirea acestui dar nu numai că împlinește lipsurile sfinților, ci prisoșește și prin multe mulțumiri către Dumnezeu:

¹³ având ei în față dovada acestei slujiri, prin ea Îl vor slăvi pe Dumnezeu pentru supunerea voastră întru mărturisirea Evangheliei lui Hristos și pentru dărnicia prin care cu ei și cu toți vă faceți părtași;

¹⁴ și'n rugăciunea lor pentru voi vă vor dori, de dragul harului lui Dumnezeu care prisoșește'n voi.

¹⁵ Mulțumire lui Dumnezeu pentru darul Său cel de negrăit!

2 Corinteni 10

¹ Eu însumi, Pavel, vă îndemn prin blândețea¹ și îngăduința² lui Hristos – eu, cel smerit între voi față către față, dar care'ndrăznește spre voi atunci când nu-i de față³

–,

¹ = Dulceața inimii.

² = Moderația; temperanța; larghețea sufletului.

³ Citare ironică a ceea ce-i imputau lui Pavel adversarii din Corint.

² mă rog dar ca nu cumva când voi fi de față să îndrăznesc cu încrederea cu care cred că voi îndrăzni împotriva unora care socotesc că noi umblăm după trup⁴.

³ Pentru că, deși umblăm în trup, nu ne luptăm trupește –

⁴ de vreme ce armele luptei noastre nu sunt trupești, dar pentru Dumnezeu au puterea de a surpa întăriturile. Noi surpăm socotințele minții⁵

⁵ și toată trufia care se ridică împotriva cunoașterii lui Dumnezeu, și tot gândul îl robim spre supunerea față de Hristos,

⁶ și gata suntem să pedepsim toată neascultarea, atunci când supunerea voastră va fi deplină.

⁷ Priviți lucrurile'n față! Dacă cineva se încrede'n sine că este al lui Hristos, tot astfel suntem și noi⁶.

⁴ A umbla după trup: a se comporta după criteriile omenești, în opoziție cu principiile creștine.

⁵ = Raționamentele; sofisme.

⁶ Replică la adresa exclusiviștilor care pretind că dețin monopolul credinței și, deci, al mântuirii.

Marcu 3

²⁰ Și a venit în casă; și iarăși mulțimea s'a adunat, încât ei nu puteau nici pâine să mănânce.

²¹ Și auzind ai Săi, au plecat ca să-L ia de-acolo cu de-a sila, că ziceau: „Nu e'n toate mințile”⁷.

²² Iar cărturarii, care veniseră din Ierusalim, ziceau că El îl are pe Beelzebul și că prin domnul demonilor îi scoate pe demoni.

²³ Și chemându-i la Sine, le vorbea în parabole: „Cum poate Satana să-l scoată pe Satana?

²⁴ Dacă o împărăție se va dezbinda în sinea ei, aceea împărăție nu poate dăinui;

²⁵ și dacă o casă se va dezbinda în sinea ei, casa aceea nu va putea dăinui;

²⁶ și dacă Satana s'a ridicat împotriva luiși și s'a dezbinat, nu poate dăinui, ci are sfârșit.

²⁷ Nimeni nu poate intra în casa

⁷ „Ai Săi” înseamnă rude, neamuri, prieteni apropiați, cei ce-L iubesc pe Iisus, dar sunt incapabili să-L priceapă „nebulnia” de a Se distruge pe Sine de dragul altora. În fapt, ei nu sunt dispuși să-L trateze ca pe un nebun, ci doar ca pe un exaltat care și-a pierdut simțul autoconservării. Asociată versetului următor, această situație demonstrează teribila dramă a lui Iisus.

unui om tare ca să-i răpească lucrurile dacă mai întâi nu-l va lega pe cel tare; și doar atunci îi va jefui casa.⁸

Tâlcuire

„Dacă o împărăție se va dezbinda în sine, aceea împărăție nu mai poate dăinui.” Atâta vreme cât înlăuntrul nostru domnește fără vreo împotrivire viclenia păcătoasă, împărăția întunericului și păcatului rămâne traianică în noi; însă când harul lui Dumnezeu trage spre sine partea sufletului robită de păcat, slobozind-o din robie, are loc înlăuntru o dezbinare: păcatul de o parte, binele de cealaltă. Îndată ce omul, ca urmarea acestei deșteptări, se unește, prin conștiința și libertatea sa, cu binele, păcatul își pierde orice sprijin și merge spre destrămare. Statornicia în hotărârea cea bună, precum și răbdarea în ostenele pe care aceasta le pretinde, risipesc și alungă tot păcatul. Atunci, binele începe să împărățească înlăuntru omului și dăinuie atâta vreme cât

⁸ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

nici o cugetare rea nu se strecoară înlăuntru și, atrăgând de partea sa voința, nu dă naștere iarăși unei dezbinări. Dă numai puțin frâu liber imboldului păcătos care se zămislește, unește-te cu el și pune-l în lucrare: binele va începe iarăși să slăbească, iar răul să crească, până ce va înăbuși binele cu totul. Aceasta este istoria aproape neîntreruptă a vieții lăuntrice a celor slabi de înger, care nu au statornicie.⁹

⁹ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.